

Θέμα: Ένα ταξίδι στον Ήλιο.

Σε μια εμβόλη που είχα πάει με το σχολείο στο διαστημικό σταθμό, σκέφτηκα να το σκεφτώ. Έτσι κι έγινε το έτος και μήνα μέσα σε ένα διαστημικό πλοίο, την ώρα που ήρθε να αγγίξει χωρίς και έναν αστροναύτη. Ήμουν βρήκα μια παιδική διαστημική στολή. Τη ερευνά, έπιασα το τιμόνι κι άρχισε η αυτιστική μέτρηση, "Λέω, ευνιά, κτώ, εφτά, έξι, πέντε τέσσερα, τρία, δύο, ένα, μηδέν.

Τότε πήρα στο διάστημα, Έβανα μια στάση στον Ήρη. Αλλά θυμάμαι πολύ γρήγορα και δεν πρόλαβα να φήσω τα λουκάνικα κι έφαγα με την πρώτη. Ήμουν τη στιγμή εκείνα να πάω να κάνω μια στάση στην Αφροδίτη.

Αργότερα πήρα να βρω την Αφροδίτη αλλά δεν τη βρήκα. Μάλλον είχε πάει για μαγειρεύει.

Υστερα έφτασα στον Ήλιο. Όταν ήμουν έβανα να φήσουν τα λουκάνικα, μου κάρησαν. Ήμουν όπως μου έδειξαν οι ρουίς μου, γι' αυτό έφυγα από του Ήλιο. Στην επιστροφή μου

συνάυτησα την Λεϊροδίτη, του Δία, του Άρη
και του Έρμη.

Μετά από είκοσι τέσσερις ώρες γύρισα στη Γη.
Εξεί με περίμεναν οι σύμμαχοί μου, η κυρία
Αθηνά και οι θοοί μου. Εύχρηστοί με λάδωσαν
και πήρα σιτί. Είπατα έρωτα βραδυά και πήρα
για όλην.

Έτσι έμαθα ότι καλύτερος ηδονήτης από
τον Διό μας δεν υπάρχει. Αυτή την μέρα
δεν πρόκειται να την ξεχάσω ποτέ αλλά ούτε και
τα λοιπά μου.

Αλέξανδρος Βουλγαράκης